

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/206/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212216280
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1212216280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Svetlovskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci navrhovateľky: W. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. X, Bratislava, zast. FP LEGAL, s.r.o., Ružomerská 6, Bratislava, proti odporcom: 1/ R.. W. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XX, Z., 2/ N. F., I.. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š. na T. XXX, obaja zast. V.. G. N., advokátkou so sídlom K. XX, Z., o určenie, že právny úkon odporcu 1/ je voči navrhovateľke neúčinný, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20. januára 2014, č. k. 16C 180/2012-190, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu voči odporcovi 1/ a uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť trovy konania odporcu 1/ potvrdzuje.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu voči odporkyni 2/ a v časti uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť trovy konania odporkyni 2/ zrušuje a vec mu v tejto časti vracia na ďalšie konanie.

Odporcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia, že záložné právo zriadené odporcom 1/ k pozemku parc. č. XXXX, XXXX/X a XXXX/X, rodinný dom súp. č. XXXXX na parc. č. XXXX/X podľa O.-XXXXX/XX zo dňa 30. 06. 2009, všetko zapísané na LV č. XXX Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, okres Bratislava II, obec Bratislava, m. č. Vrakuňa, kat. úz. Vrakuňa, v prospech odporkyne 2/, je voči navrhovateľke právne neúčinné. Navrhovateľke súčasne uložil povinnosť zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov právneho zastúpenia v sume 73,95 eur a odporcovi 2/ náhradu trov právneho zastúpenia v sume 73,95 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právnej zástupkyne.

Navrhovateľka podaný návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27. 04. 2007, č. k. 21C/115/2003-277 bolo zrušené a vyporiadané podielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu 1/, ktorému bola titulom vyporiadania uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 134.435,37 eur, do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Co 303/2007-301, bol v napadnutej časti týkajúcej sa peňažnej náhrady za spoluvlastnícky podiel, potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 26. 02. 2009. Nakoľko odporca 1/ si svoju povinnosť dobrovoľne nespĺnil, dňa 11. 12. 2009 podala navrhovateľka návrh na vykonanie exekúcie. Po podaní tohto návrhu bolo na LV č. XXX, vedenom Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, okres Bratislava II, obec Bratislava, m. č. Vrakuňa zriadené exekučné záložné právo v prospech navrhovateľky, pod E.-XXXX/XX. Navrhovateľka vtedy zistila, že na predmetnom

LV č. XXX je zriadené záložné právo v prospech odporkyne 2/, podľa O.- XXXXX/XX zo dňa 30. 06. 2009. V tejto súvislosti navrhovateľka poukázala na to, že v konaní vedenom pod sp.zn. 21C 115/03 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, zastupoval odporcu X/ V. Q. F., ktorý je manželom odporkyne 2/. Podľa navrhovateľky odporkyňa 2/ v čase zriadenia záložného práva už niekoľko rokov praxovala v advokátskej kancelárii svojho manžela. Navrhovateľka bola preto toho názoru, že k zriadeniu záložného práva v prospech odporkyne 2/ došlo čisto účelovo s úmyslom zmariť možnosť uspokojenia pohľadávky navrhovateľky z majetku odporcu 1/ s tým, že odporkyňa 2/ musela mať vedomosť o právoplatnom exekučnom titule, ktorým bolo odporcovi 1/ uložené plniť v prospech navrhovateľky.

Odporcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k žalobnému návrhu vzniesli námietku premlčania s poukazom na skutočnosť, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi odporcom 1/ ako dlžníkom a odporkyňou 2/ ako veriteľkou bola uzatvorená dňa 26. 06. 2009 a súčasne vzniesli aj námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu 1/.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že odporcovi 1/ bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27. 04. 2007, č. k. 21C 115/2003-277 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. 02. 2009, č. k. 3Co 303/2007-301 uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 4.050.000,- Sk. V časti uloženej finančnej náhrady nadobudol prvostupňový rozsudok právoplatnosť dňa 26. 02. 2009. Nakoľko odporca 1/ si povinnosť uloženú uvedeným súdnym rozhodnutím nesplnil, dňa 03. 05. 2010 bolo v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom W. W. X., pod sp. zn. Ex 1258/2009 zriadené exekučné záložné právo na nehnuteľnosť vo vlastníctve odporcu 1/, zapísanú na LV č. XXX, za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľky ako oprávnenej. Odporca 1/ uzatvoril dňa 26. 06. 2009 s odporkyňou 2/ zmluvu o pôžičke a záložnú zmluvu, na základe ktorej mu bola požičaná suma 280.000,- eur a súčasne na základe tejto zmluvy došlo k zriadeniu záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcu 1/, zapísanej na LV č. XXX, v prospech odporkyne 2/. Návrh na vklad záložného práva bol príslušnej správe katastra doručený dňa 26. 06. 2009. Po právnej stránke súd prvého stupňa posúdil vec podľa ust. § 42a ods. 1, 4 Obč. zák. a § 42b ods. 1, 2 a 4 Obč. zák., z ktorých vyvodil, že odporovacia žaloba nebola podaná v trojročnej prekluzívnej lehote, ako jednej z kumulatívnych hmotnoprávných podmienok pre úspešné odporovanie právnomu úkonu. Uviedol, že trojročná prekluzívna lehota ako hmotnoprávna lehota, na ktorú súd prihliada aj bez námietky dlžníka, v ktorej sa možno úspešne domáhať odporovateľnosti právneho úkonu, začína plynúť pri právach ktoré vznikajú vkladom do katastra nehnuteľností, dňom nasledujúcim po dni, ku ktorému vznikli účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností. Z uvedeného vyvodil, že určujúcim je z toho hľadiska deň, kedy bol návrh na vklad práva doručený katastrálnemu úradu. Nakoľko v danom prípade bol návrh na vklad záložného práva v prospech odporkyne 2/ doručený príslušnej správe katastra dňa 26. 06. 2009 a účinky vkladu nastali dňa 30. 06. 2009, prekluzívna lehota pre podanie určovacej žaloby začala plynúť dňa 01. 07. 2009. Navrhovateľka odporovaciu žalobu podala na súd e-mailom, dňa 30. 06. 2012 o 19.39 hod. Nakoľko tento deň pripadol na sobotu, návrh bol na súd doručený nasledujúci pracovný deň, t. j. dňa 02. 07. 2012. Navrhovateľka bola podľa súdu prvého stupňa návrh urobený elektronickými prostriedkami povinná doplniť najneskôr do troch dní písomne alebo ústne do zápisnice. Dňa 02. 07. 2009 bol súdu doručený písomný návrh na začatie konania s prílohami, z čoho súd prvého stupňa vyvodil, že tento bol podaný po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty, ktorá končila dňa 01. 07. 2012. Námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu 1/ vyhodnotil prvostupňový súd ako dôvodnú, nakoľko pri odporovacích žalobách je pasívne vecne legitimovaným subjekt, ktorý mal z takéhoto úkonu prospech a tiež osoby, v prospech ktorých sa odporovaný úkon urobil, ale nie dlžník. Súd prvého stupňa preto návrh navrhovateľky voči odporcovi 1/ podaný po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty ale aj pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v konaní zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka pre nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia odvolanie, navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 30. 06. 2012 o 19.39 hod., podpísaný zaručeným elektronickým podpisom s časovou pečiatkou, a preto takýto návrh nie je podľa § 42 ods. 1 O.s.p. potrebné doplniť (návrh bol zároveň odoslaný aj faxom). O uvedenom zaslala elektronická podateľňa navrhovateľke aj potvrdenia o začatí a výsledku overenia, ktoré sa by sa mali nachádzať v súdnom spise. Vzhľadom na vznesenú námietku uplynutia prekluzívnej lehoty, upozorňovala prvostupňový súd na tú skutočnosť, že návrh zaslala elektronicky a následne v potrebnom počte rovnopisov doplnila. K doplneniu návrhu prikočila dobrovoľne, aby nemusela platiť súdny

poplatok za vytlačenie elektronického návrhu. Aj s odkazom na uznesenie NS SR zo dňa 20. 06. 2012, sp. zn. 10Sžr 108/2011 vyslovila názor, že súdne konanie bolo začaté okamihom doručenia elektronického dokumentu do e-mailovej schránky súdu, a nie najbližší nasledujúci pracovný deň po doručení elektronickými prostriedkami, ako v rozpore so zákonom, logikou a súdnou praxou dospel súd prvého stupňa.

Odporcovia 1/ a 2/ sa k podanému odvolaniu v súdom stanovenej lehote nevyjadrili.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 os. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je sčasti dôvodné.

Podľa § 42a ods. 1 Obč. zák. veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 42a ods. 2 Obč. zák. odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa § 42b ods. 1 Obč. zák. právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa § 42b ods. 2 Obč. zák. právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa § 122 ods. 1 Obč. zák. lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa § 122 ods. 2 Obč. zák. koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Obč. zák. ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa zamietol odporovaciu žalobu, ktorou sa navrhovateľka domáha určenia právnej neúčinnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzatvorenej medzi odporcom 1/ ako dlžníkom navrhovateľky a záložcom a odporkyňou 2/ ako záložným veriteľom, a to pre nesplnenie jednej z kumulatívnych zákonných podmienok pre jej úspešné uplatnenie, podanie žaloby o neúčinnosť právneho úkonu v prekluzívnej hmotnoprávnej lehote troch rokov odkedy dlžník urobil právny úkon ukracujúci uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Voči odporcovi 1/ súd prvého stupňa zamietol žalobný návrh aj z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v konaní, nakoľko z ust. § 42b O.z. vyvodil, že samotný dlžník nie je nositeľom pasívnej vecnej legitímácie v konaní o odporovacej žalobe.

Vecná legitímácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k účastníkom vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Účastník konania, ktorý je

nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia má aktívnu/pasívnu legitímáciu. Nedostatok vecnej legitímácie niektorej zo strán sporu, ako základnej podmienky pre úspešné uplatnenie každej žaloby vedie k zamietnutiu návrhu bez toho, aby sa súd zaoberal meritórnym posúdením veci samej. Aj v nadväznosti na zásadu hospodárnosti konania je preto zo strany konajúceho súdu potrebné čo najskôr ustáliť vecnú legitímáciu účastníkov konania, ktorá je v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu určená ust. § 42b Obč. zák. Aktívne vecne legitimovaným k podaniu určovacej žaloby je podľa § 42b ods. 1 Obč. zák. veriteľ, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je podľa § 42b ods. 2 a 3 Obč. zák. vždy ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech, príp. jeho právny nástupca. Dlžníkovi veriteľa v zmysle uvedenej hmotnoprávnej úpravy neprislúcha pasívna vecná legitímácia v spore o neúčinnosť právneho úkonu. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, keď návrh voči odporcovi 1/ vystupujúcom v postavení dlžníka navrhovateľky zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v spore, a to bez ohľadu na to, či odporovacia žaloba bola alebo nebola podaná v prekluzívnej lehote, nakoľko ako už bolo uvedené, prvoradou podmienkou pre úspešnosť akejkoľvek žaloby, nesplnenie ktorej má bez ďalšieho za následok zamietnutie návrhu, je vecná legitímácia.

Stotožniť sa však nemožno s právnym posúdením včasnosti podania odporovacej žaloby zo strany prvostupňového súdu. Správne uviedol, že zákonom stanovená trojročná prekluzívna lehota, v ktorej sa možno s úspechom domáhať odporovateľnosti právneho úkonu, začína pri právach ktoré vznikajú vkladom do katastra nehnuteľnosti, t. j. v danom prípade aj pri záložnom práve k nehnuteľnosti, plynúť dňom nasledujúcim po dni, ku ktorému vznikli účinky vkladu. Pri záložnom práve k nehnuteľnosti je preto určujúcim pre nadobudnutie účinkov vkladu podľa § 28 ods. 3 v spojení s § 31 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších predpisov, deň právoplatnosti rozhodnutia okresného úradu (predtým správy katastra) o jeho povolení, t. j. deň vydania rozhodnutia okresného úradu o povolení vkladu, nie ako nesprávne a bez opory v katastrálnom zákone uviedol súd prvého stupňa, že rozhodujúcim je okamih doručenia návrhu na vklad katastrálnemu úradu. Z obsahu súdneho spisu (č. l. 98 a 99) pritom vyplýva, že návrh na vklad záložného práva bol príslušnému katastrálnemu úradu doručený dňa 26. 06. 2009 a právne účinky vkladu nastali dňa 30. 06. 2009, kedy kataster nehnuteľností povolil vklad záložného práva v prospech odporkyne 2/, na základe navrhovateľkou napádanej záložnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcom 1/ a odporkyňou 2/ dňa 26. 06. 2009. Nasledujúcim dňom (01. júla 2009) tak začala plynúť prekluzívna (prepadná) lehota na podanie odporovacej žaloby. Rešpektujúc zákonné ustanovenia upravujúce plynutie hmotnoprávnych lehôt (§ 122 O.z.), odporovacia žaloba by bola ukráteným veriteľom včas podaná, keby bola najneskôr dňa 02. júla 2012 doručená súdu (na rozdiel od procesnoprávnej lehoty by nestačilo jej podanie toho dňa na poštovú prepravu), nakoľko posledný deň lehoty počítanej podľa rokov pripadol na nedeľu 01. júla. Súdu prvého stupňa v tomto prípade unikli nielen princípy počítania hmotnoprávnych lehôt, ale aj procesnoprávne ust. § 42 ods. 1 O.s.p., keď návrh doručený súdu elektronickými prostriedkami podpísaný zaručeným elektronickým podpisom dňa 30. 06. 2012 (viď č. l. 25) a osobne podaný na súde dňa 02. 07. 2012, vyhodnotil ako oneskorene podaný. Navrhovateľka doručila súdu návrh v elektronickej forme, podpísaný zaručeným elektronickým podpisom podľa zák. č. 215/2002 Z.z. o elektronickej podpise v znení neskorších predpisov, o čom svedčí v spise založená potvrdenka o platnosti podpisu po úplnom overení (č. l. 33), z čoho vyplýva, že v zmysle ust. § 42 ods. 1 O.s.p. ho nebolo potrebné dopĺňať písomne alebo ústne do zápisnice a účinky jeho doručenia v zmysle uvedeného ustanovenia nastali v okamihu jeho doručenia na súd, a to bez ohľadu na to, či elektronické podanie bolo doručené v pracovný deň a počas prevádzkovej doby podateľne súdu. Uvedené vyplýva zo samotného účelu elektronických podaní a skutočnosti, že elektronické adresy sú aktívne 24 hodín denne, preto aj súdnou praxou bolo ustálené, že elektronické podania podpísané zaručeným elektronickým podpisom sa považujú za urobené momentom, kedy dôjdu na elektronickú adresu určenú pre súd, bez ohľadu na okamih spracovania elektronického dokumentu a tlač potvrdeniek o prijatí a platnosti podpisu (viď napr. uznesenie NS SR zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 3Obdo 7/2012, či uznesenie NS SR zo dňa 20. júna 2012, sp. zn. 10Sžr 108/2011, na ktoré poukazovala navrhovateľka v odvolaní). Vzhľadom na nesprávnosť právneho záveru súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za potrebné dodať, že aj v prípade, ak by bol návrh doručený navrhovateľkou v elektronickej forme bez zaručeného elektronického podpisu dňa 30. 06. 2012 a navrhovateľka by ho v súlade s § 42 ods. 1 O.s.p. do troch dní doplnila písomne alebo ústne, za okamih doručenia návrhu by sa považoval deň 30. 06. 2012. Prvostupňový súd tiež vo svojich záveroch opomenul skutočnosť, že posledný deň trojročnej prekluzívnej lehoty pripadol na nedeľu 01. júla 2012, a preto navrhovateľke stačilo odporovacia žaloba doručiť do dispozície súdu dňa 02. júla 2012, k čomu aj došlo, keď navrhovateľka z dôvodu ušetrenia

súdneho poplatku za vyhotovenie rovnopisov elektronického podania návrh na začatie konania doručila prvostupňovému súdu dňa 02. 07. 2012 aj osobne.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý prvostupňový rozsudok potvrdil v časti, v ktorej bol návrh voči pasívne vecne nelegitimovanému odporcovi 1/ zamietnutý. V časti, v ktorej súd prvého stupňa zamietol návrh aj voči odporkyni 2/ pre nesprávne konštatovanie uplynutia prekluzívnej lehoty na uplatnenie žalovaného nároku, odvolací súd musel napadnutý prvostupňový rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou súdu prvého stupňa meritórne prejednať odporovaciú žalobu uplatnenú voči odporkyni 2/ včas, v rámci trojročnej prekluzívnej lehoty.

Podľa § 226 O.s.p. je súd prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

O náhrade trov odvolacieho konania v časti, v ktorej bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený, odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a v konaní plne úspešnému odporcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

O náhrade trov konania o nároku uplatnenému voči odporkyni 2/ rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.